

Klimanytt 318

Redaktør: Ole Henrik Ellestad

22.5.2022

klimanytt@klimarealistene.com

### Rapporten *Klimastatus for 2021*

Ole Henrik Ellestad\*

**Professor Ole Humlum har utgitt sin årlige rapport om klimastatus for året 2021. Hovedkonklusjonen er: «Empiriske observasjoner over tid viser ingen tegn på klimakrise». Kloden er i god balanse langt innenfor kjente, historiske variasjoner.**

Professor Ole Humlum samler klimarelaterte observasjoner og målinger fra anerkjente databaser og øvrige kilder og utgir månedlige oppdateringer ([climate4you.com](http://climate4you.com)) presentert i bilder, grafer og tekst. I de senere år har han også utarbeidet en årlig status, «*The State of The Climate*». Hans gjennomgang har fått betydelig anerkjennelse og siteres stadig oftere nasjonalt og internasjonalt. Nå er oppsummeringen for 2021 publisert hos GWPF.

Humlum kommenterer de presenterte data og sammenhenger mellom dem over tid, benytter ikke modellberegninger eller teoretiske hypoteser som IPCC, men baserer seg på de viktigste observasjoner og sammenhengen mellom disse over tid. Det gir et bilde av klima (variasjoner/tendenser over tid) på 20–30 år eller lenger) som skiller seg fra IPCC og mediens hyppige fokus på værphenomener.

For interesserte er lesingen av rapporten meget opplysende. De viktigste konklusjoner er omtalt nedenfor.

#### Hovedkonklusjoner

**«Empiriske observasjoner over tid viser ingen tegn på klimakrise».**

For hovedtemaer presentert nedenfor fremkommer at klimaendringene ligger innenfor rammen av historiske variasjoner og i stor grad følger tidligere variasjonsmønstre og sykluser fra tiden før menneskeskapte utslipp kunne ha nevneverdig betydning.

Videre bringer Humlum på banen noe så sjeldent (innen klima) som usikkerhetsvurderinger og omtaler også den ekstra temperaturstigning i historiske data forårsaket av administrative justeringer som myndighetsfinansierte laboratorier foretar. Likeså omtales de mange rapport- og mediefremstillinger som starter i et minimum og viser økning, mens dette ikke fremkommer fra den helhetlige tidsserie som viser periodiske variasjoner over lengre tidsrom.

#### Hovedfunn

Rapporten omhandler kapitler med hovedtema om klima og kan kort oppsummeres:

**Atmosfæretemperatur:** Ulike aspekter av lufttemperatur, inklusive grafer, behandles over 16 sider. Siden 1979 (start satellittmålinger) har lavere troposfæretemperaturer økt over både land og hav, men tydeligst over land. Siden 1995 har stratosfæren hatt tilnærmet konstant temperaturnivå. En hovedobser-

vasjon er at variasjoner i global middeltemperatur domineres av vekslingen mellom varm El Niño og kald La Niña fase (KN120) i det ekvatoriale Stillehav. Dette gjenspeiler primært en naturlig redistribusjon av energi mellom hav og atmosfære som kan spre seg langt ut mot polare områder, men det er ikke en endring i klodens energitilstand. Den enkleste forklaring på temperaturøkningen mellom 2016 og 2021 er økt solinnstråling fra mindre skydekke (observert) og eventuelle endringer av landskap (KN312).

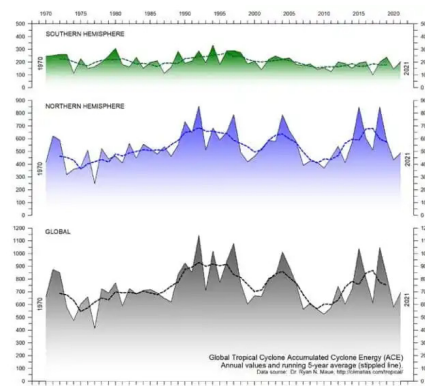
Arktis har hatt redusert temperatur siden 2016.

Usikkerheten i IPCCs temperaturestimer er minst 0,1 °C. Systematiske feil som kan forbindes med et stort antall justeringer, valg av lite representative stasjoner (byoppvarming og preferanser hav/land, høytliggende, fjertliggende) vil øke feilmarginene. Administrative justeringer til høyere verdier mellom år 1900 og 2000 (0,21 °C, GISS) representerer halvparten av målt temperaturøkning. Drivhuseffekt fra vanddamp og CO<sub>2</sub>: Vanddamp er en meget kraftig drivhuseffekt i atmosfæren (KN307), mens CO<sub>2</sub> er svak (KN297, KN300) både på grunn av absorpsjonsspekteret og mengde (3 % i snitt versus 0,04 % for CO<sub>2</sub>). Atmosfærens vanddampinnhold viser med årene en liten stigning i atmosfærelag opp til ca. 5 km. Ved 9 km er nivået redusert siden målingene startet i 1948. Det er bemerkelsesverdig, for IPCC modellene som domineres av effekter fra økt vanddamp beregner (feilaktig) den største teoretiske drivhuseffekt i denne høyden.

**Havtemperaturer:** Midlere havtemperatur ned til dybde av 1900 m er med ARGO-bøyer (fra 2004) målt til +0,07 °C. Høyeste verdi er målt til +0,2 °C i øvre 100 m sjikt nær ekvator som mottar størst solinnstråling. Under dette nivået er midlere økning 0,025 °C (midlere havdybde er 3 800 m (snl)). Variasjonene er noe ulike i sørlige og nordlige halvkule. (se også KN313).

**Havnivå:** Satellittmålinger, som IPCC legger til grunn, viser siden 1990 en stigning på 3,3mm/år. Tidevannsmålere ved land viser stigning på 1–2 mm/år uten noen akselerasjon i forhold til historiske data tilbake til så tidlig som 1800-tallet (KN 119). Det er tidevannsmålinger som har betydning for effekter på land, samfunnets infrastruktur og videre planlegging.

**Stormer og vinder:** De nyere data for akkumulert sykloneenergi i globale stormer og orkaner (ACE) ligger godt innenfor rammen av observasjoner siden 1970.



Figuren er hentet fra side 43 i Humlums rapport. Kilde: Ryan Mauw.

Figuren viser ACE for henholdsvis sydlige halvkule (øverst), nordlige halvkule (midten) og globalt (nederst) mellom 1970 og 2020. ACE varierer markant med en 3,6 års syklus (Fourieranalyse, ikke vist), men uten noen klar trend over tid. I Atlanterhavsområdet er det indikasjoner på en ca. 60-års syklus for orkaner i data siden 1851.

**Snø og is:** Snøutbredelsen domineres av forholdene på den nordlige halvkule og har vært rimelig stabil siden starten av satellittmålingene i 1979. Nivået i 2021 var svært nær gjennomsnittsnivået 1979–2021 med litt økning om høsten, stabilt midt-vinters og litt reduksjon om våren.

**Havis:** Utbredelse av havis ligger noe under gjennomsnittlig nivå siden 1979 (start satellittmålinger), men har tatt seg betydelig opp siden 2016 da to naturlige sykluser på sydlige og nordlige halvkule begge hadde et minimum. Den brå nedgangen i Antarktis i 2016 skyldtes markant fralandsvind. Inntil da hadde isen i sør vokst hvilket kompenserte minkningen i nord.

#### Konklusjon

Humlums presenterte data og tilhørende grafer/bilder er en solid motvekt mot den klimapropaganda som gjennomsyrrer IPCCs, myndighetenes og mediens fremstilling og retorikk. Det er ingen klimakrise, og viktige effekter gjenspeiler primært naturlige variasjoner. I dagens kritiske matvaresituasjon er høyere temperaturer og mer CO<sub>2</sub> en velsignelse for økt matvareproduksjon.